

żenie obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, z wyłączeniem z podstawy obliczania tego wynagrodzenia dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych lub niebezpiecznych.

2. Na wniosek pracownika zwolnionego od pracy zawodowej z podstawy obliczania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, może być wyłączona wartość deputatów w naturze i umundurowania służbowego; w takim przypadku deputaty i umundurowanie są wydawane według dotychczasowych zasad.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ulega ponownemu ustaleniu w razie dokonania w zakładzie pracy zmiany zasad wynagradzania albo regulacji płac ogółu pracowników lub grupy zawodowej, którymi pracownik był objęty.

4. W okresie zwolnienia od pracy zawodowej na wniosek zakładowej organizacji pracownik może być prze-

szeregowany na zasadach i w terminach przyjętych w zakładzie pracy.

5. W okresie zwolnienia od pracy zawodowej pracownik może otrzymywać nagrody i premie z zysku lub innych funduszy, nie wchodzące do podstawy obliczania ekwiwalentu za urlop, jeżeli tak stanowią regulaminy przyznawania tych nagród i premii.

§ 5. W okresie zwolnienia od pracy zawodowej pracownikowi nie przysługują od zakładu pracy dodatkowe uprawnienia związane z wykonywaniem pracy w określonych warunkach, a także świadczenia przewidziane ze względu na szkodliwe dla zdrowia, szczególnie uciążliwe lub niebezpieczne warunki pracy na stanowisku, na którym był zatrudniony przed udzieleniem zwolnienia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

9

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1987 r.

w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, są państwową jednostką organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie wychowania, przygotowania zawodowego i obronnego młodzieży, a także szerokiego jej włączenia do pracy na rzecz rozwoju gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Nadzór nad OHP sprawuje Minister Obrony Narodowej poprzez Szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w zakresie organizowania hufców pracy i lokalizacji oddziałów obrony cywilnej w OHP, gospodarki finansowej OHP oraz rekrutacji, zatrudnienia, warunków pracy i socjalno-bytowych uczestników hufców pracy, a także dokształcania i doskonalenia zawodowego uczestników hufców pracy i junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP.

2. W sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Ministrowie Obrony Narodowej oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych współdziałają z Ministrami: Oświaty i Wychowania, Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem — członkiem Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

§ 3. 1. Do zadań OHP należy w szczególności:

- 1) organizowanie ochotniczej pracy młodzieży w celu realizacji zadań wychowawczo-społecznych i gospodarczych, zwłaszcza w dziedzinie wyżywienia narodu, budownictwa mieszkaniowego, komunikacji, ochrony środowiska oraz wykorzystywania bazy surowcowej,
- 2) tworzenie warunków sprzyjających masowemu udziałowi młodzieży w socjalistycznym programie wychowania przez pracę,
- 3) kształtowanie socjalistycznej świadomości i aktywności społecznej uczestników hufców pracy oraz junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP we współpracy z socjalistycznymi związkami młodzieży poprzez organizowanie pracy ideowo-wychowawczej

- i kulturalno-oświatowej w hufcach pracy oraz oddziałach obrony cywilnej w OHP,
- 4) umożliwienie uczestnikom hufców pracy:
 - a) zdobywania kwalifikacji zawodowych lub uzupełniania wykształcenia podstawowego,
 - b) odbywania praktyk szkolnych i studenckich w sezonowych hufcach pracy, a absolwentom szkół zawodowych — wstępnego stażu pracy,
- 5) tworzenie warunków do odbywania przez młodzież w wieku poborowym zasadniczej służby w obronie cywilnej w charakterze junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP, w tym również odbywanie przez nią przysposobienia wojskowego oraz szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony ludności,
- 6) współpraca z zakładami pracy w zapewnianiu odpowiednich miejsc i warunków pracy dla uczestników hufców pracy i junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP,
- 7) realizowanie zadań produkcyjnych, inwestycyjnych i usługowych na rzecz gospodarki narodowej oraz zadań w dziedzinie obrony kraju, wynikających z przepisów o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwłaszcza w zakresie obrony cywilnej,
- 8) współdziałanie z właściwymi organami administracji państwowej, organizacjami społecznymi i innymi jednostkami organizacyjnymi w dziedzinie działalności postpenitencjarnej i profilaktycznej,
- 9) organizowanie za granicą — we współpracy z organizacjami młodzieżowymi — ochotniczej pracy młodzieży uczącej się,
- 10) współpraca z międzynarodowymi oraz zagranicznymi organizacjami prowadzącymi działalność w zakresie pracy ochotniczej, działającymi na terenie innych krajów,
- 11) podnoszenie poziomu kulturalnego i sprawności fizycznej uczestników hufców pracy i junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP,

12) propagowanie idei i zadań OHP w społeczeństwie oraz roli hufców pracy w wykonywaniu szczególnie ważnych dla kraju zadań gospodarczych i obronnych.

2. OHP współdziałają ze stowarzyszeniami wyższej użyteczności oraz innymi organizacjami społecznymi w przygotowaniu uczestników hufców pracy do odbycia zasadniczej służby wojskowej przez szkolenie, w ramach przysposobienia wojskowego, w zawodach i specjalnościach przydatnych w Siłach Zbrojnych — na zasadach i w zakresie określonym w odrębnych przepisach.

§ 4. 1. W celu koordynowania działalności OHP z programem socjalistycznego wychowania młodzieży Prezes Rady Ministrów powołuje Krajową Radę OHP jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Obrony Narodowej, w skład której wchodzi przedstawiciele organów administracji państwowej oraz socjalistycznych związków młodzieży.

2. Wojewodowie (prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) powołują wojewódzkie rady OHP, w porozumieniu z przewodniczącym Krajowej Rady OHP.

§ 5. 1. Jednostkami organizacyjnymi OHP są:

- 1) Komenda Główna,
- 2) komendy wojewódzkie, uczelniane i szkolne,
- 3) zgrupowania hufców pracy,
- 4) hufce pracy i oddziały obrony cywilnej w OHP,
- 5) centralne składnice i ośrodki szkolenia.

2. Komendą Główną kieruje Komendant Główny OHP, wykonujący swoje zadania przy pomocy zastępców.

3. Minister Obrony Narodowej:

- 1) określa szczegółową strukturę organizacyjną Komendy Głównej OHP,
- 2) powołuje i odwołuje Komendanta Głównego OHP i jego zastępców,
- 3) określa założenia programowe wychowania patriotyczno-obronnego uczestników hufców pracy oraz junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP.

4. Komendant Główny OHP:

- 1) za zgodą Ministra Obrony Narodowej:
 - a) tworzy i znosi komendy wojewódzkie OHP oraz powołuje i odwołuje komendantów wojewódzkich OHP i ich zastępców, jak również kierowników jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 5,
 - b) może tworzyć inne niż wymienione w ust. 1 pkt 5 jednostki organizacyjne oraz powoływać ich kierowników,
- 2) określa szczegółowe zasady działania OHP i organizacji jednostek wymienionych w ust. 1 pkt 2—5.

5. Komendanci wojewódzcy OHP podlegają Komendantowi Głównemu OHP i za jego zgodą tworzą — z zastrzeżeniem ust. 6 — hufce pracy oraz zgrupowania hufców pracy, tworzą i znoszą ich komendy, a w porozumieniu z dyrektorami szkół ponadpodstawowych i rektorami szkół wyższych tworzą i znoszą komendy szkolne i uczelniane, jak również powołują i odwołują komendantów tych hufców i komend.

6. Komendanci szkolni i uczelniani OHP w porozumieniu z dyrektorami (rektorami) szkół oraz za zgodą komendantów wojewódzkich OHP tworzą sezonowe hufce pracy.

7. Komendanci wojewódzcy OHP mogą tworzyć zgrupowania hufców pracy w przypadku działania kilku hufców pracy w tej samej miejscowości lub na rzecz jednego zakładu pracy.

§ 6. 1. Hufce pracy mogą być tworzone jako:

- 1) stacjonarne dla niepracującej i nieuczącej się młodzieży w wieku 18—21 lat, która zdobywa w tych hufcach zawód lub przyucza się do wykonywania określonej pracy oraz uzupełnia wykształcenie ogólne,
- 2) stacjonarne i dochodzące dla niepracującej i nieuczącej się młodzieży w wieku 15—18 lat, która w hufcach zdobywa przygotowanie zawodowe lub uzupełnia wykształcenie podstawowe,
- 3) stacjonarne i dochodzące dla kandydatów do szkół wyższych,
- 4) sezonowe (wakacyjne i śródroczne) dla młodzieży szkolnej i studenckiej,
- 5) międzynarodowe obozy pracy,
- 6) inne w zależności od potrzeb, a w szczególności w celu prowadzenia określonej działalności gospodarczej, a także — w zakresie ustalonym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — do pracy za granicą.

2. Zasady organizacji krótkoterminowego zatrudnienia młodzieży polskiej za granicą jak również młodzieży innych krajów w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. Zasady tworzenia, organizacji oraz zasady działania oddziałów obrony cywilnej w OHP, jak również zasady powoływania do zasadniczej służby w obronie cywilnej i tryb jej odbywania określają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Komenda Główna OHP opracowuje roczne i wieloletnie plany organizacji poszczególnych rodzajów hufców pracy na podstawie:

- 1) potrzeb zgłaszanych przez właściwe jednostki organizacyjne,
- 2) możliwości rekrutacji młodzieży,
- 3) możliwości zapewnienia zakwaterowania uczestników i pracowników OHP.

2. Komendy wojewódzkie OHP we współpracy z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego prowadzą rekrutację młodzieży do hufców pracy. W odniesieniu do osób, które nie ukończyły 18 lat życia, wymagana jest pisemna zgoda rodziców lub prawnych opiekunów na zatrudnienie w ramach OHP.

§ 8. 1. Zatrudnianie uczestników hufców pracy w zakładach pracy odbywa się na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Warunki pracy, wynagradzania i socjalno-bytowe oraz zasady szkolenia zawodowego uczestników poszczególnych rodzajów hufców pracy określają:

- 1) umowa zawarta przez właściwą komendę wojewódzką OHP z zakładem pracy oraz
- 2) indywidualne umowy o pracę (przygotowanie zawodowe) zawarte przez uczestników hufców pracy z zakładami pracy, a w przypadku hufców pracy utworzonych dla prowadzenia działalności gospodarczej na rzecz OHP — z komendami wojewódzkimi OHP.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa wzory umów, o których mowa w ust. 2.

§ 9. 1. Organy administracji państwowej, państwowe jednostki organizacyjne i organizacje spółdzielcze współpracują z OHP w celu tworzenia warunków sprzyjających wychowywaniu młodzieży przez pracę, w szczególności w ramach hufców pracy.

2. Minister Oświaty i Wychowania:

- 1) zapewnia pomoc w organizowaniu i działalności komend szkolnych OHP i określa zadania szkół, inspektoratów oraz kuratoriów oświaty i wychowania w zakresie kształcenia ogólnego i zawodowego uczestników hufców pracy,
- 2) zapewnia pomoc w organizowaniu sezonowych hufców pracy i zgrupowań hufców pracy oraz określa zadania kuratoriów oświaty i wychowania dotyczące przekazywania internatów, burs i innych obiektów szkolnych z przeznaczeniem na bazę noclegowo-żywieniową dla tych zgrupowań i hufców.

3. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego zapewnia pomoc w organizowaniu uczelnianych komend OHP oraz sezonowych hufców pracy i hufców pracy dla kandydatów do szkół wyższych.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustala zasady przeprowadzania badań stanu zdrowia kandydatów do OHP w celu określenia zdolności do pracy oraz zapewnia uczestnikom hufców pracy właściwą opiekę lekarską, zaopatrzenie w leki, a także nadzór sanitarny nad warunkami żywienia, zakwaterowania i wykonywania pracy.

5. Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego zapewnia, na zasadach produkcji specjalnej, zaopatrzenie OHP w odpowiednie umundurowanie.

6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Komendantem Głównym OHP określa zasady i tryb przyjmowania do hufców pracy osób w wieku 16—21 lat, które w celu ich resocjalizacji wymagają zorganizowanej opieki na wolności.

7. Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” oraz Prezes Polskiej Agencji Prasowej zapewniają prowadzenie akcji propagandowej w zakresie rekrutacji młodzieży i popularyzacji wszystkich form działalności OHP.

8. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej zapewniają:

- 1) możliwość korzystania przez uczestników hufców pracy z obiektów sportowych, turystycznych i kulturalnych,
- 2) kadre instruktorską do prowadzenia działalności kul-

turalno-oświatowej i sportowo-turystycznej w hufcach pracy,

- 3) zaopatrzenie w artykuły żywnościowe i środki higieny osobistej w miejscu zakwaterowania uczestników hufców pracy, zgodnie z obowiązującymi normami,
- 4) przydział lokali niezbędnych do działalności wojewódzkich komend OHP.

9. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej, a także zakłady pracy, na których rzecz działają hufce pracy, uwzględniają potrzeby tych hufców w zakresie przydziału lokali niezbędnych do ich działalności.

10. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego uczestniczą w rekrutacji młodzieży do hufców pracy, a w szczególności:

- 1) ustalają terminy rekrutacji,
- 2) informują młodzież o prowadzonej rekrutacji,
- 3) popularyzują w zakładach pracy możliwość wykorzystywania hufców pracy, a wśród społeczeństwa, zwłaszcza młodzieży, osiągnięcia OHP, możliwość zatrudnienia i zdobycia zawodu,
- 4) opiniują propozycje ofert pracy dla uczestników hufców pracy, zgłaszane przez zakłady pracy, pod kątem kolejności ich realizacji przez OHP, biorąc pod uwagę hierarchię zadań gospodarczych oraz możliwość rekrutacji młodzieży,
- 5) wydają uczestnikom hufców pracy bilety kredytowane na przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca zakwaterowania hufca pracy, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem ich uczestnictwa w działalności hufca pracy.

§ 10. Finansowanie działalności OHP regulują odrębne przepisy.

§ 11. W zakresie unormowanym w rozporządzeniu tracą moc przepisy uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy (Monitor Polski Nr 31, poz. 267 i z 1984 r. Nr 1, poz. 4).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

10

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia upoważnień dla terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej do stanowienia przepisów prawa miejscowego.

Na podstawie art. 177 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 w pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia upoważnień dla terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej do stanowienia przepisów prawa

miejscowego (Dz. U. Nr 25, poz. 126) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) z ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197): podział obszaru województwa na obwody łowieckie oraz zmiany granic obwodów łowieckich (art. 13 ust. 1);”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner